

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Anatolii, Episcopi Laodicensis. Ex ea quæ est per Eusebium
Cæsareensem lib. 7. cap. 62. Claruit circa An. Domini 283

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

VITA S. ANATOLII, EPISCOPI LAODICENSIS. *Vide Tom. 2. Annal. C. Baronij.*
Ex ea qua est per Eusebium Casareensem lib. 7. cap. 62. Claruit circa An. Domini 283

DE MORTUO Socrate, Laodicensis Ecclesie gubernatore, Eusebius ex vrbe Alexandrina oriundus gubernacula suscepit; quo in Syriam profecto, suscepta de Paulo Samosateni controuersia ergo, ibidemque a religionis Christianae propagandae cupidis detento, Anatolius genere etiam Alexandrinus post illum creatur Episcopus; bonus, ut aiunt, boni viri successor. Qui cum ob eloquentiam, tum ob doctrinam humaniorem & cognitionem Philosophiae, inter homines nostri temporis, qui erant spectatissimi, facile principem locum obtinuit; quippe in Arithmetica, Geometria, Astronomia & differendi facultate, in contemplatione & perspicuitate naturae, in oratorum quoque disciplinis venerat ad summum, quarum rerum gratia, fama est, ciues Alexandriae cum illi ludo, in quo Aristotelis doctrina docebatur, magistrum praefecisse. Ac tamen in obsidione Alexandriae, cum ibi magna esset frumenti inopia, alias praecclare ab eo res gestas penè infinitas commemorant, utpotè qui singularem dignitatis prerogatiuam praeter ceteris magistratibus ab omnibus ciuibus adeptus fuisset, tamen, exempli causa, hanc vnam tantum hoc loco citabo.

Fertur, cum frumentum illis diu obsessis deesset, ita ut fames, quae in vrbe grassabatur, multò magis intolerabilis, quam hostium impetus, qui iam extrinsecus premebat, existeret, hunc, quem dico, cum huic interesset calamitati, tale quod-

3. Iulij.

Eusebius
Episcopus
Laodicensis.

Anatolij multa doctrina.

Alexandriae obsessio.

S. Anatolij consilio, Alexandrinum Christiani seruantur.

quoddam remedium illis providè inuenisse; Cùm altera pars ciuitatis cum exercitu Romano societate belli gerendi coiunxisset, & propterea obsidione non vexaretur, Eusebium fortè inter eos, qui minimè erant obsessi, versantem (adhuc enim ibi habitabat, inq; Syriam minimè demigrauerat) & magnum decus nomenq; celebre etiam à Duce Romani exercitus consecutū, de his, qui fame illius obsidionis tempore interierunt, per internuncium Anatolius certiore facit. Eusebius autè magni beneficii loco à Duce exercitus impetrauit, vt illis, qui vellent se ab hostibus ex vrbe ad eum sua sponte recipere, vitam ac salutem daret. Quo nuncio ab Eusebio Anatolius accepto, Senatum Alexandrinorum coëgit, poposcitque primū, vt cum Romanis amicitiam iungerent. Quo quidem sermone vbi illos grauiter commotos vidit, dixit; Si hæc sententia minimè placet, certè illis, qui in hac dimicatione videntur minimè necessarij, minimeq; vobis vtilis, liberam è portis egrediendi potestatem, quò velint, faciatis consilium est. Quid enim istos iam iam propè morituros, apud nos ipsos continemus? Viros solos & iuuenes virib' valentes, non mancos & corporibus mutilatos, alere oportet.

*En prouidum
e filium.*

Quibus rationibus cū Senatum in suā sententiam adduxisset, in primis vt qui erant Christiani, deinde vt alij cuiusque ætatis, qui ciuitatem incolebant, salui aufugerent, diligenter prouidit; vnde non hi solum, quibus Senatus decreto potestas facta erat ex vrbe exeundi, verum etiam sub eorum nomine alij ferè infiniti, vestitu muliebri, noctu illius prouisione è portis e-

tis egressi sunt, & ad Romanorum exercitum confugerunt; ubi ab Eusebio benè excepti, more patris aut medici longa obsidione debilitati, omni providentia & curatione in integrum restituti sunt.

Duobus eiusmodi pastoribus ecclesia Laodicensis (quorum alter alteri deinceps ordine proximè successit) diuina providentia potita est; qui post bellum iam demonstratum ab urbe Alexandrina eò demigrârunt. Porro Anatolius institutiones in Arithmeticam decem libris explicatas reliquit. Alia item extant eius opera; quæ exempla ocij, præclarè in sacris literis ab eo collocati, & multæ in eisdem exercitationis perspicua argumenta dant. Hunc Theotecnus, Cæsareæ Palæstinarum Episcopus, per manûs impositionem primus Episcopum ordinavit; Qui eum successorem sibi, post mortem, ad ecclesiæ suæ procuracionem deligendum prouidit, vnaq; cū illo ad aliquod temporis spatium ecclesiæ Cæsariensi præfuit. Verùm Anatolius, cū Concilium Antiochiæ de Paulo Samosatenno conuocatum, eum accerferet, Laodicensium urbem aduentans, ibi Eusebio mortuo commorari à fratribus coactus est. Anatolio exeunte è vita, postremus antè persecutionem illi ecclesiæ præficitur Stephanus.

VITA S. *VDALRICI, EPISCOPI AV- Vldarici
gustæ Vindelicorum Ex ea quæ est per Bernonem & Vlde-
Abbatem Augiensem. Diem obiit anno Domini rici.
973, ætatis suæ 80. Ordinationis 50. Vide Notas.

Egre- C. Baro In
Roma.